

การสำรวจผลงานวิจัยตีพิมพ์เกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาวะ
และบริบทการดูแล ของอาจารย์และนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2566

A SURVEY OF RESEARCH PUBLICATIONS ON CONTINUITY OF CARE AMONG
FACULTY AND STUDENTS AT THE FACULTY OF NURSING, PRINCE OF
SONGKLA UNIVERSITY FROM 2017 TO 2023

จันจิรา จารุพันธ์^{1*} และ ชยานิต พุดผ่อง²

คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์^{1,2}

ผู้รับผิดชอบบทความ* : junjira.k@psu.ac.th

Junjira Jarupan^{1*} and Chayanit Pudpong²

Faculty of Nursing, Prince of Songkla University^{1,2}

Corresponding author* : junjira.k@psu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจผลงานวิจัยตีพิมพ์เกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาวะ และบริบทการดูแล ของอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในรูปแบบการวิจัยเอกสาร (Documentary research) ประชากรในงานวิจัย ได้แก่ ผลงานวิจัยตีพิมพ์ประเภทบทความวิจัยของอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ.2560-2566 จำนวน 143 เรื่อง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัย โดยใช้แบบบันทึกข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพความตรงของเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา CVI .94 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า บทความวิจัยเกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาวะ และบริบทการดูแล ตีพิมพ์ในปี พ.ศ.2561 มากที่สุด (ร้อยละ 23.1) เป็นผลงานวิจัยตีพิมพ์ของนักศึกษาระดับ

Received: 6 January 2024

Revised: 26 May 2024

Accepted: 28 May 2024

Online publication date: 29 June 2024

ปริญาโทมากที่สุด (ร้อยละ 58.7) โดยส่วนใหญ่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ TCI กลุ่มที่ 1 (ร้อยละ 75.5) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีภาวะเป็ยงเบนและผู้ที่เจ็บผู้ป่วย (ร้อยละ 74.1) ประเภทการดูแลต่อเนื่องที่พบมากที่สุดในแต่ละด้าน ด้านช่วงวัย คือวัยรุ่น (ร้อยละ 32.9) ด้านสภาวะ คือภาวะเจ็บป่วย (ร้อยละ 39.9) และด้านบริบทการดูแล คือในสถานบริการสุขภาพและชุมชนในจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 30.8) องค์ความรู้ที่ค้นพบจากการวิจัยส่วนใหญ่เป็นผลทางคลินิก (ร้อยละ 85.3) รองลงมาเป็นผลทางการบริหาร (ร้อยละ 14.7) ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบทิศทางการวิจัยเกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สภาวะ และบริบทการดูแล ซึ่งจะเป็นแนวทางในการส่งเสริมการวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ และบุคลากร คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ให้มีปริมาณและคุณภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : การสำรวจงานวิจัย / ผลการวิจัยการดูแลต่อเนื่อง / ด้านช่วงวัย / สภาวะและบริบทการดูแล

Abstract

This study aimed to survey published research articles (documentary research) on continuity of care, focusing on age, health, and care contexts among faculty members and graduate students at the Faculty of Nursing, Prince of Songkla University. The research population comprised published research articles by professors and graduate students of the Faculty of Nursing, Prince of Songkla University, between 2017 and 2023, totaling 143 articles. The characteristics of the research were collected using a researcher-created data recording form, which underwent quality and validity checks by three experts, yielding a content validity index (CVI) of .94. Data analysis was conducted using frequency distribution and percentages.

The findings revealed that most research articles on continuity of care, particularly focusing on age, health, and care contexts, were published in 2018 (23.1%). Additionally, the highest proportion of publications came from master's dissertations (58.7%). Most of these publications appeared in national academic journals, specifically those categorized under TCI (Thai-Journal Citation Index) tier 1 (75.5%), with a predominant focus on deviant conditions and people with illness conditions (74.1%). Continuity of care was commonly explored in the context of

adolescence (32.9%) and health and illness (39.9%), with equal emphasis on healthcare and community settings (30.8%). Furthermore, the majority of research findings were clinically oriented (85.3%), followed by administrative outcomes (14.7%).

Keywords: Survey research / Continuity of care in age / Health / Care context

บทนำ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ก้าวสู่ทศวรรษที่ห้า (พ.ศ.2550-2559) ซึ่งเป็นรากฐานของการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่เข้มแข็งและการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาคเอเชีย มีการส่งเสริมการเชื่อมโยงการเรียนการสอนกับการวิจัย โดยสนับสนุนให้เกิดการนำการวิจัยสู่การเรียนการสอนทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่เข้มแข็ง เพื่อพัฒนางานวิจัย งานสร้างสรรค์และผลงานนวัตกรรมในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศในระดับนานาชาติการตอบโจทยเชิงบูรณาการที่หลากหลายของประเทศ และยกระดับศักยภาพของชุมชน (แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาพยาบาลชั้นนำระดับสากลสร้างนวัตกรรมเพื่อการดูแลต่อเนื่อง และมีพันธกิจเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านสุขภาวะของชุมชน สังคม และประเทศ ให้แก่บุคคลในทุกช่วงวัย ได้มีการปรับโครงสร้างคณะพยาบาลศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2563 ได้กำหนดให้มีศูนย์การดูแลต่อเนื่อง คณะพยาบาลศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย 3 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพครอบครัวไทย ศูนย์การดูแลต่อเนื่องสำหรับผู้ป่วยจิตเวชในชุมชน และศูนย์สร้างเสริมพลังใจ เพื่อให้การบริหารงานของคณะฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพตามแผนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจคณะฯ (ผ่านการรับรองในคราวประชุมคณะกรรมการประจำส่วนงาน ครั้งที่ 7/2563 ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2563) (แผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระยะเวลา 5 ปี พ.ศ. 2564-2568 (2563). ในปัจจุบันสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรโลกจะเปลี่ยนแปลงช่วงวัยเด็ก วัยรุ่น วัยทำงาน มีปริมาณลดลง เนื่องจากประเทศเตรียมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) อย่างสมบูรณ์แบบในปี 2564 ประกอบกับยุทธศาสตร์ชาติมีการมุ่งเน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีภารกิจที่สำคัญด้านการวิจัยเกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาวะ และบริบทการดูแล เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ทางการพยาบาลที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาสุขภาพ โดยครอบคลุม 3 ประเด็น ได้แก่ 1) การดูแล

ต่อเนื่องด้าน ช่วงวัย ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยสูงอายุ 2) การดูแลต่อเนื่องด้านสุขภาพะ ตั้งแต่สุขภาพะดี สุขภาพะเป็ยงเบน ภาวะเจ็บป่วย และวาระสุดท้ายของชีวิต ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน และ 3) การดูแลต่อเนื่องด้านบริบทการดูแล ทั้งในสถานบริการสุขภาพทุกระดับ และเชื่อมโยงกับครอบครัว และชุมชน ซึ่งคณะพยาบาลศาสตร์ มีผลงานวิจัยทางการพยาบาลที่เกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่องจำนวนมากที่ศึกษาปัญหาในด้านต่าง ๆ โดยใช้รูปแบบการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลที่แตกต่างกันออกไป และเป็นงานวิจัยที่ทำโดยคณาจารย์ของคณะฯ หรือเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้กับนักศึกษาพยาบาลในระดับบัณฑิตศึกษา แต่อย่างไรก็ตาม ยังไม่เคยมีการวิเคราะห์รูปแบบการวิจัย การออกแบบการวิจัย และคุณลักษณะของผลงานวิจัยตีพิมพ์ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสกลนครนทร์ มาก่อน ทำให้ขาดข้อมูลที่สำคัญที่จะใช้ในการช่วยสะท้อนทิศทางการวิจัย รวมถึงความเข้าใจของการทำงานวิจัย จากความสำคัญและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษางานวิจัย เรื่อง การสำรวจผลงานวิจัยเกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาพะ และบริบทการดูแล ของอาจารย์และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสกลนครนทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2566 เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานวิจัยด้านการดูแลต่อเนื่อง และเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้บริหารเพื่อการพัฒนาองค์กร ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจและวิเคราะห์คุณลักษณะของผลงานวิจัยตีพิมพ์เกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาพะ และบริบทการดูแล ของอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสกลนครนทร์ ระหว่าง ปี พ.ศ. 2560-2566

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ในรูปแบบการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary research) เพื่อบรรยายลักษณะของข้อมูลงานวิจัยในเชิงปริมาณ และสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากผลงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบบันทึกข้อมูลงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของงานวิจัย เป็นแบบรายการสำรวจ ประกอบด้วย 1) สถานภาพนักวิจัย 2) แหล่งทุน 3) จำนวนเงินทุน 4) ปีที่ได้รับทุน 5) ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ 6) ระยะเวลาการทำวิจัย

7) กรอบแนวคิด/องค์ความรู้ที่ใช้ในการวิจัย 8) แบบของการวิจัย 9) ประเภทของการดูแลต่อเนื่อง 10) ประเภทกลุ่มตัวอย่าง 11) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 12) สถานที่เก็บข้อมูล 13) เครื่องมือที่ใช้ 14) ผลการวิจัย/องค์ความรู้ที่ค้นพบจากการวิจัย 15) ปีที่เผยแพร่ 16) การเผยแพร่ และ 17) ระดับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ เครื่องมือได้ผ่านการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity index: CVI) เท่ากับ .94

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผลงานที่ตีพิมพ์ประเภทบทความวิจัย (Research Article) ที่เกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาวะ และบริบทการดูแล ของอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2566 ซึ่งได้จากการสืบค้นจากฐานข้อมูล TCI ฐานข้อมูล Scopus เว็บไซต์ Thai Jo และห้องสมุดคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รวมจำนวน 143 เรื่อง

จริยธรรมในการวิจัย

เนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร ซึ่งไม่ได้เก็บข้อมูลจากบุคคล แต่ผู้วิจัยก็คำนึงถึงประเด็นปัญหาด้านจริยธรรม จึงได้ยื่นเรื่องขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ พิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สาขาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (รหัสหนังสือรับรอง PSU IRB 2022 – ST – Nur 003 (Internal) วันรับรอง 24 มีนาคม 2565

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือถึงคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกข้อมูลงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และเสนอโครงการเพื่อขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ พิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สาขาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผู้วิจัยใช้แบบบันทึกข้อมูลงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะรายละเอียดของงานวิจัย จากผลงานตีพิมพ์ประเภทบทความวิจัย (Research Articles) ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาวะ และบริบทการดูแลของอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2566 ซึ่งได้จากการสืบค้นจากฐานข้อมูล TCI ฐานข้อมูล Scopus เว็บไซต์ Thai Jo และห้องสมุดคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รวมจำนวน 143 เรื่อง รวบรวมและบันทึกข้อมูลรายงานวิจัยลงในแบบบันทึกข้อมูลงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและประเภทการดูแลต่อเนื่องและกลุ่มตัวอย่างในรูปแบบการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทบทวนองค์ความรู้งานวิจัยการดูแลต่อเนื่องเกี่ยวกับด้านช่วงวัย สุขภาวะ และบริบทการดูแลของอาจารย์และนักศึกษาพยาบาลระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ.2560-2566 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอ ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของผลงานวิจัยด้านการดูแลต่อเนื่องของอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามข้อมูลทั่วไป (N=143)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพนักวิจัย		
อาจารย์	56	39.2
นักศึกษาปริญญาโท	84	58.7
นักศึกษาปริญญาเอก	3	2.1
ปี พ.ศ.ที่ทำวิจัย/ตีพิมพ์ผลงานวิจัยสำเร็จ		
2560	20	14.0
2561	33	23.1
2562	27	18.9
2563	11	7.7
2564	18	12.6
2565	22	15.4
2566	12	8.4
การเผยแพร่		
ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ	138	96.5
รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์	5	3.5
ประเภทของวารสารวิชาการ		
ระดับชาติ		
TCI กลุ่มที่ 1	108	75.5
TCI กลุ่มที่ 2	2	1.4
ระดับนานาชาติ	33	23.1

จากตารางที่ 1 งานวิจัยเกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาวะ และบริบทการดูแลของอาจารย์และนักศึกษาพยาบาลระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 143 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยตีพิมพ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 84 เรื่อง (ร้อยละ 58.7) รองลงมาเป็นผลงานวิจัยของอาจารย์ จำนวน 56 เรื่อง (ร้อยละ 39.2) และเป็นผลงานวิจัยตีพิมพ์ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 3 เรื่อง (ร้อยละ 2.1) มีผลงานวิจัยปรากฏมากที่สุด ในปี 2561 จำนวน 33 เรื่อง (ร้อยละ 23.1) รองลงมาปี 2562 จำนวน 27 เรื่อง (ร้อยละ 18.9) การเผยแพร่โดยการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ จำนวน 138 เรื่อง (ร้อยละ 75.5) รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปเผยแพร่ไปยังสถาบันทางวิชาการในสาขาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 เรื่อง (ร้อยละ 3.5) ซึ่งผลงานวิจัยส่วนใหญ่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ TCI กลุ่มที่ 1 จำนวน 108 เรื่อง (ร้อยละ 75.5) TCI กลุ่มที่ 2 จำนวน 2 เรื่อง (ร้อยละ 1.4) และรองลงมาเป็นการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ จำนวน 33 เรื่อง (ร้อยละ 23.1)

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของผลงานวิจัยด้านการดูแลต่อเนื่องของอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามแหล่งทุนวิจัย (N=143)

แหล่งทุนวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
กองทุนวิจัยคณะฯ		
อาจารย์	53	37.0
ทุนภายนอก เช่น รพ.สต.คลองแห และบริษัทเซฟรอน ประเทศไทย และมูลนิธิแพธทูเฮลท์		
อาจารย์	3	2.0
บัณฑิตวิทยาลัย		
นักศึกษาระดับปริญญาโท	84	58.7
นักศึกษาระดับปริญญาเอก	3	2.0

จากตารางที่ 2 การศึกษาแหล่งทุนวิจัย พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนทุนจากบัณฑิตวิทยาลัย ระดับปริญญาโทมากที่สุด จำนวน 84 เรื่อง (ร้อยละ 58.7) ระดับปริญญาเอก จำนวน 3 เรื่อง (ร้อยละ 2) ส่วนแหล่งทุนวิจัยของอาจารย์ได้รับการสนับสนุนทุนจากกองทุนวิจัยคณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 53 เรื่อง (ร้อยละ 37) และแหล่งทุนภายนอก เช่น รพ.สต.คลองแห และบริษัทเซฟรอนประเทศไทย และมูลนิธิแพธทูเฮลท์ จำนวน 3 เรื่อง (ร้อยละ 2)

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของผลงานวิจัยด้านการดูแลต่อเนื่องของอาจารย์และนักศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามจำนวนเงินทุน (N=143)

จำนวนเงินทุน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000	87	37.0
50,000 – 100,000	56	39.1

จากตารางที่ 3 การศึกษาจำนวนเงินทุน พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้รับทุนสนับสนุนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท จำนวน 87 เรื่อง (ร้อยละ 37) รองลงมาอาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์ได้รับทุนสนับสนุน จำนวนเงินทุน 50,000-100,000 บาท จำนวน 56 เรื่อง (ร้อยละ 39.1)

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของผลงานวิจัยด้านการดูแลต่อเนื่องอาจารย์และนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาจำแนกตามลักษณะผลงานวิจัยด้านการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาวะ
และบริบทการดูแล (N=143)

ลักษณะผลงานวิจัยด้านการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาวะ และบริบทการดูแล	จำนวน	ร้อยละ
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย		
ทบทวนวรรณกรรม/งานวิจัย	85	59.4
การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	8	5.6
เป้าหมายชีวิต	4	2.8
การใช้ชีวิต	2	1.4
การพยาบาลแบบองค์รวมที่ผสมผสานภูมิปัญญาตะวันออก	2	1.4
สมรรถนะ (Competency)	1	0.7
ความกตัญญู	1	0.7
การบำบัดตนเองด้วยเรกิ	1	0.7
จิตตปัญญาศึกษา	1	0.7
ความสำเร็จในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	1	0.7
การดูแลแบบประคับประคอง	1	0.7
ไม่สามารถระบุกรอบแนวคิดได้	37	25.9
องค์ความรู้ที่ใช้ในการวิจัย		
ด้านสุขภาวะ	81	56.6
ด้านบริบทการดูแล	31	21.7
ด้านช่วงวัย	1	0.7
ไม่สามารถระบุได้	30	21.0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลักษณะผลงานวิจัยด้านการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาวะ และบริบทการดูแล	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบของการวิจัย		
เชิงปริมาณ	125	87.4
ทดลอง/กึ่งทดลอง	63	44.1
พรรณนา/การสำรวจ	43	30.1
สัมพันธ์/ทำนาย	19	13.3
เชิงคุณภาพ	18	12.6
เชิงปฏิบัติการ	9	6.3
ปรากฏการณ์วิทยา	4	2.8
ทฤษฎีฐานราก	3	2.1
ชาติพันธุ์วรรณา	2	1.4
เครื่องมือที่ใช้		
แบบสอบถาม	95	66.4
แบบสัมภาษณ์	35	24.5
แบบสังเกต	7	4.9
อื่น ๆ เช่น โปรแกรมการบริหารร่างกายแบบมณีเวช โปรแกรมนวดเต้านม	6	4.2
โปรแกรมการจัดการความทุกข์ทรมานทางจิตใจ โปรแกรมการระลึกความหลัง		
โปรแกรมพัฒนาสมรรถนะพยาบาล		
องค์ความรู้ที่ค้นพบจากการทำวิจัย		
ผลทางคลินิก	122	85.3
การดูแลรักษา	71	49.7
การสร้างเสริมสุขภาพ	39	27.3
การฟื้นฟูสภาพ	3	2.1
การป้องกันโรค	9	6.3
ผลทางการบริหาร	21	14.7
การพัฒนาสมรรถนะพยาบาล	5	3.5
การพัฒนาหลักสูตร	2	1.4
พัฒนาระบบบริการ	14	9.8

จากตารางที่ 4 ลักษณะของผลงานวิจัยเกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่อง ลักษณะผลงานวิจัยส่วนใหญ่ระบุกรอบแนวคิดในการทำวิจัยจากการทบทวนวรรณกรรม/งานวิจัยมากที่สุด จำนวน 85 เรื่อง (ร้อยละ 55.2) รองลงมาเป็นแนวคิดจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม จำนวน 8 เรื่อง (ร้อยละ 5.6) แนวคิดจากเป้าหมายชีวิต จำนวน 4 เรื่อง (ร้อยละ 2.8) แนวคิดจากการใช้ชีวิต

จำนวน 2 เรื่อง (ร้อยละ 1.4) แนวคิดจากสมรรถนะ ความกตัญญู การบำบัดตนเองด้วยเรกิ จิตตปัญญาศึกษา ความสำเร็จในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การดูแลแบบประคับประคอง การพยาบาลแบบองค์รวมที่ผสมผสานภูมิปัญญาตะวันออก มีจำนวนเท่ากันกรอบแนวคิดละ 1 เรื่อง และไม่สามารถระบุกรอบแนวคิดได้ จำนวน 37 เรื่อง (ร้อยละ 25.9) ตามลำดับ

องค์ความรู้ที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เกี่ยวกับด้านสุขภาวะ จำนวน 81 เรื่อง (ร้อยละ 56.6) รองลงมาด้านบริบทการดูแล จำนวน 31 เรื่อง (ร้อยละ 21.7) ด้านช่วงวัย จำนวน 1 เรื่อง (ร้อยละ 0.7) และไม่สามารถระบุองค์ความรู้ได้ จำนวน 30 เรื่อง (ร้อยละ 21) ตามลำดับ

รูปแบบของการวิจัยส่วนใหญ่เป็นเชิงปริมาณ จากจำนวน 125 เรื่อง (ร้อยละ 87.4) ใช้แบบทดลอง/กึ่งทดลองมากที่สุด จำนวน 63 เรื่อง (ร้อยละ 44.1) แบบพรรณนา/การสำรวจ จำนวน 43 เรื่อง (ร้อยละ 30.1) แบบสัมพันธ์/ทำนาย จำนวน 19 เรื่อง (ร้อยละ 13.3) รองลงมา เป็นเชิงคุณภาพ จากจำนวน 18 เรื่อง (ร้อยละ 12.6) ใช้แบบเชิงปฏิบัติการ จำนวน 9 เรื่อง (ร้อยละ 6.3) แบบปรากฏการณ์วิทยา จำนวน 4 เรื่อง (ร้อยละ 2.8) แบบทฤษฎีรากฐาน จำนวน 3 เรื่อง (ร้อยละ 2.1) และแบบชาติพันธุ์วรรณา จำนวน 2 เรื่อง (ร้อยละ 1.4) ตามลำดับ

เครื่องมือวิจัยที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลมากที่สุด จำนวน 95 เรื่อง (ร้อยละ 66.4) รองลงมาใช้แบบสัมภาษณ์ จำนวน 35 เรื่อง (ร้อยละ 24.5) แบบสังเกต จำนวน 7 เรื่อง (ร้อยละ 4.9) และแบบอื่น ๆ เช่น โปรแกรมการบริหารร่างกายแบบมณีเวช โปรแกรมนวด เต้านม โปรแกรมการจัดการความทุกข์ทรมานทางจิตใจ โปรแกรมการระลึกความหลัง โปรแกรมพัฒนาสมรรถนะพยาบาล จำนวน 6 เรื่อง (ร้อยละ 4.2) ตามลำดับ

องค์ความรู้ที่ค้นพบจากการทำวิจัย พบว่า ผลการวิจัยทางคลินิก จำนวน 122 เรื่อง เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพมากที่สุด จำนวน 71 เรื่อง (ร้อยละ 49.7) การสร้างเสริมสุขภาพ จำนวน 39 เรื่อง (ร้อยละ 27.3) การฟื้นฟูสภาพ จำนวน 3 เรื่อง (ร้อยละ 2.1) และการป้องกัน รักษาโรค จำนวน 9 เรื่อง (ร้อยละ 6.3) รองลงมาผลการวิจัยทางการบริหาร จากจำนวน 21 เรื่อง เกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริการพยาบาล จำนวน 14 เรื่อง (ร้อยละ 9.8) การพัฒนาสมรรถนะทางการพยาบาล จำนวน 5 เรื่อง (ร้อยละ 3.5) และการพัฒนาหลักสูตร จำนวน 2 เรื่อง (ร้อยละ 1.4) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละของงานวิจัยด้านการดูแลต่อเนื่อง จำแนกตามประเภทการดูแลต่อเนื่อง (N=143)

ประเภทการดูแลต่อเนื่อง	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย		
ผู้สูงอายุ	37	25.9
ผู้ใหญ่	35	24.5
วัยรุ่น	47	32.9
เด็ก	24	16.8
ประเภทการดูแลต่อเนื่องด้านสุขภาพ		
สุขภาพดี	43	30.1
สุขภาพเปราะบาง	32	22.4
ภาวะเจ็บป่วย	57	39.9
วาระสุดท้ายของชีวิต	11	7.7
ประเภทการดูแลต่อเนื่องด้านบริบทการดูแล		
สถานบริการสุขภาพ	44	30.8
ชุมชน	44	30.8
โรงเรียน	21	14.7
ศูนย์เด็กปฐมวัย	18	12.6
ครอบครัว	16	11.2

จากตารางที่ 5 ประเภทการดูแลต่อเนื่องและกลุ่มตัวอย่าง พบว่า 1) ประเภทการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย เป็นวัยรุ่นมากที่สุด จำนวน 47 เรื่อง (ร้อยละ 32.9) รองลงมาวัยผู้สูงอายุ จำนวน 37 เรื่อง (ร้อยละ 25.9) วัยผู้ใหญ่ จำนวน 35 เรื่อง (ร้อยละ 24.5) และวัยเด็ก จำนวน 24 เรื่อง (ร้อยละ 16.8) 2) ประเภทการดูแลต่อเนื่องด้านสุขภาพ เป็นภาวะเจ็บป่วยมากที่สุด จำนวน 57 เรื่อง (ร้อยละ 39.9) รองลงมาเป็นสุขภาพดี จำนวน 43 เรื่อง (ร้อยละ 30.1) สุขภาพเปราะบาง จำนวน 32 เรื่อง (ร้อยละ 22.4) และวาระสุดท้ายของชีวิต จำนวน 11 เรื่อง (ร้อยละ 7.7) และ 3) ประเภทการดูแลต่อเนื่องด้านบริบทการดูแล เป็นการดูแลในชุมชนและสถานบริการสุขภาพ มีจำนวนเท่ากันบริบทละ 44 เรื่อง (ร้อยละ 30.8) ในโรงเรียน จำนวน 21 เรื่อง (ร้อยละ 14.7) ในศูนย์เด็กปฐมวัย จำนวน 18 เรื่อง (ร้อยละ 12.6) และในครอบครัว จำนวน 16 เรื่อง (ร้อยละ 11.2) ตามลำดับ

อภิปรายผล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผลงานวิจัยตีพิมพ์เกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่อง การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาและวิเคราะห์คุณลักษณะของผลงานวิจัยตีพิมพ์เกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาวะ และบริบทการดูแล ของอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2566 จำนวนทั้งสิ้น 143 เรื่อง ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจที่สะท้อนให้เห็นคุณลักษณะงานวิจัยและผลการวิจัยที่นำไปสู่ข้อเสนอแนะและทิศทางการวิจัยที่เกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาวะ และบริบทการดูแล ในปี พ.ศ.2561 มีผลงานวิจัยตีพิมพ์ปรากฏมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับทุนสนับสนุนจากบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เนื่องจากคณะพยาบาลศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในแต่ละปีไม่เท่ากัน จึงทำให้มีจำนวนผลงานวิจัยตีพิมพ์ที่คงที่มีทั้งเพิ่มขึ้นและลดลงในแต่ละปี สำหรับผลงานวิจัยตีพิมพ์ของอาจารย์คณะฯ มีจำนวนน้อย เนื่องจากอาจารย์พยาบาลส่วนใหญ่ใช้เวลาไปกับการเรียนการสอนและบางครั้งอาจจะต้องทำงานนอกเหนือจากเป็นอาจารย์สอน จึงไม่มีเวลาที่จะศึกษาวิจัย ไม่มีเวลาในการสืบค้นหนังสือหรือตำราต่าง ๆ เพื่อทำวิจัยของตนเอง แต่เป็นการทำร่วมกับนักศึกษาในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และมีการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติ มากกว่าระดับนานาชาติ เป็นผลต่อเนื่องจากลักษณะงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาที่เป็นการตอบโจทย์หรือแก้ปัญหาในพื้นที่ทำงานของนักศึกษาและเพื่อให้เสร็จทันการจบการศึกษาจึงเป็นการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติมากกว่านานาชาติ

ส่วนที่ 2 ลักษณะของผลงานวิจัยเกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่อง ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเดี่ยวของนักศึกษาเพื่อการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท จึงเป็นการทบทวนกรอบแนวคิด/ทฤษฎีที่มีอยู่มาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยและแตกต่างกันไปตามหลักสูตรหรือความเชี่ยวชาญ ไม่มีแนวคิดการวิจัยในลักษณะการรวมกลุ่มที่ชัดเจน มีเพียงแนวคิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ปรากฏใน 8 งานวิจัย และแนวคิดเป้าหมายชีวิต 4 งานวิจัย โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าเชิงคุณภาพ และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลมากที่สุด เนื่องจากการวิจัยเชิงปริมาณมีระเบียบวิธีการวิจัย มีขั้นตอนในการศึกษาวิจัยไม่ซับซ้อนและใช้เวลาไม่นาน โดยอาศัยแบบสอบถามที่มีโครงสร้างอย่างเป็นทางการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์โดยกระบวนการสถิติ

องค์ความรู้ที่ค้นพบจากงานวิจัย พบว่า จากการวิเคราะห์ตัวแปรหลักที่ใช้ในการศึกษาในงานวิจัยด้านการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สุขภาวะ และบริบทการดูแล ระหว่างปี พ.ศ.2560 – 2566 ส่วนใหญ่มีผลการวิจัยทางคลินิกเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ

การฟื้นฟูสภาพ และการป้องกันรักษาโรค ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงผู้สูงอายุ และผู้ที่มีภาวะเจ็บป่วยเรื้อรังมีการดูแลรักษาจากโรงพยาบาลไปสู่การดูแลต่อเนื่องที่บ้านไปจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

ส่วนที่ 3 ประเภทการดูแลต่อเนื่องและกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านบริบทการดูแล ส่วนใหญ่เป็นการดูแลต่อเนื่องจากสถานบริการสุขภาพจากโรงพยาบาลสู่บ้านและชุมชนในจำนวนเท่ากัน 2) ด้านช่วงวัย ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นและเด็ก รองลงมาเป็นผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ และ 3) ด้านสภาวะ ส่วนใหญ่เป็นภาวะเจ็บป่วย รองลงมาเป็นภาวะสุขภาพดี เนื่องจากงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นผลงานของนักศึกษาในระดับปริญญาโท ลักษณะกลุ่มตัวอย่างจึงมีความหลากหลายตามสาขาที่เรียน เช่น สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ สาขาวิชาการพยาบาลผดุงครรภ์ สาขาวิชาการพยาบาลเด็ก สาขาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาการพยาบาลจิตเวช และสาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ในครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์เบื้องต้นเท่านั้น โดยใช้วิธีการสกัดข้อมูลตามแบบบันทึกและนำเสนอข้อมูลที่ได้ในลักษณะเชิงความสัมพันธ์เท่านั้น และเป็นประเด็นที่น่าสนใจที่ควรนำมาพิจารณา ดังนี้

1. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พัฒนาแนวทางในการสนับสนุนให้กับอาจารย์ และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในการผลิตผลงานวิจัยการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สภาวะ และบริบทการดูแล และด้านอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น และได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการในระดับนานาชาติได้มากยิ่งขึ้น

2. ผู้บริหารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีแนวทางในการนำไปใช้ตัดสินใจในการบริหารสถาบัน และนำไปสู่การพัฒนาการดำเนินงานวิจัยการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สภาวะ และบริบทการดูแล ของคณะพยาบาลศาสตร์ รวมทั้งการพัฒนาด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ พันธกิจเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะพยาบาลศาสตร์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มวิธีการเก็บข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม โดยสอบถามจากผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางในการพัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับการดูแลต่อเนื่องด้านช่วงวัย สภาวะ และบริบทการดูแลต่อไป

2. ควรมีการศึกษางานวิจัยในด้านอื่น ๆ ของคณะพยาบาลศาสตร์ เพื่อจะได้ทราบแนวโน้มในการทำวิจัยของอาจารย์ในคณะฯ และได้หาแนวทางสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรได้ผลิต

ผลงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติออกมาให้มากยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

- เกษศิริจันทร์ ภูเพชร, อรรพรรณ หนูแก้ว และ ศรีสุตา วนาลีสิน. (2560). “ผลของโปรแกรมการระลึกความหลังต่อความหวังในผู้สูงอายุโรคซึมเศร้า: การศึกษาเบื้องต้น”. **วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้**. ปีที่ 4 ฉบับที่ 2. หน้า 1-14.
- เกสร พรหมเหล็ก และคณะ. (2566). การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อส่งเสริมการดูแลต่อเนื่องจากโรงพยาบาลชุมชน ในผู้ป่วยบาดเจ็บรุนแรงหลายระบบ. **วารสารการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ไทย**. ปีที่ 10 ฉบับที่ 1. หน้า 140-158.
- ชุดานันท์ ชุนเพชร และ ศศิกันต์ กาละ. (2562). “ประสบการณ์ความตั้งใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมารดาวัยรุ่นหลังคลอด”. **วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์**. ปีที่ 11 ฉบับที่ 2. หน้า 1-11.
- ชูลีพร พรหมพาหกุล, วราภรณ์ คงสุวรรณ และ บุศรา หมื่นศรี, (2565). “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมดูแลผู้ป่วยระยะท้ายแบบเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”. **วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์**. ปีที่ 42 ฉบับที่ 2. หน้า 1-11.
- บุษกร พันธุ์เมธาฤทธิ์ และคณะ. (2561). “พฤติกรรมดูแลเด็กในการป้องกันควบคุมโรคติดต่อที่บ้านโดยผู้ปกครองและที่ฝ่ายพัฒนาเด็กปฐมวัยโดยผู้ดูแลเด็ก”. **วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์**. ปีที่ 38 ฉบับที่ 4. หน้า 79-90.
- ประกาศทุนสนับสนุนการวิจัยจากเงินกองทุนวิจัยคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีงบประมาณ 2566. (2566). คณะพยาบาลศาสตร์
- ประกาศทุนสนับสนุนการวิจัยจากเงินรายได้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีงบประมาณ 2566. (2566). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ผลิดา หนูดหะ และคณะ. (2564). “การสำรวจเป้าหมายชีวิตของนักศึกษาพยาบาลทั่วประเทศ”. **วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน**. ปีที่ 27 ฉบับที่ 2. หน้า 94-108.
- แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ.2560 – 2579).
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. มิถุนายน (2560).
- แผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระยะเวลา 5 ปี พ.ศ. 2564-2568 (2563).

- พิมพ์พนิต ภาศรี และคณะ. (2564). “เป้าหมายชีวิตของนักเรียนในภาคใต้”. **วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์**. ปีที่ 41 ฉบับที่ 1. หน้า 104-114.
- พัชรี คมจักรพันธ์. (2562). “การดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะสมองเสื่อมในชุมชน : แนวคิดการดูแลโดยยึดผู้สูงอายุเป็นศูนย์กลาง”. **วารสารสภาการพยาบาล**. ปีที่ 34 ฉบับที่ 4. หน้า 5-18.
- รัตนาวดี แก้วเส่ง และคณะ. (2561). “ผลของโปรแกรมการพยาบาลเพื่อส่งเสริมการบำบัดตนเองด้วยเรกิตต่อความเครียดและความดันโลหิตในสตรี ตั้งครรภ์ที่มีภาวะความดันโลหิตสูง”. **วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**. ปีที่ 29 ฉบับที่ 1. หน้า 133-147.
- ราชกิจจานุเบกษา, 2561. เล่มที่ 135 ตอน 82 ก 13 ตุลาคม 2561 ประกาศเรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2561/A/082/T_0001.PDF เมื่อวันที่ 31 เมษายน 2567.
- วรินทร์ลดา จันทวิเมือง, กาญจน์สุนภัส บาลทิพย์ และ อุษณีย์ เพชรรัชตะชาติ. (2561). “ผลของโปรแกรมจิตตปัญญาศึกษาต่อสุขภาวะจิตวิญญาณของนักศึกษาพยาบาล”. **วารสารพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม**. ปีที่ 19 ฉบับที่ 37. หน้า 84-102.
- เว็บไซต์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. เข้าถึงวันที่ 24 กันยายน 2566.
- สินีนานู ตรินทร์, ขนิษฐา นาคะ และ อรวรรณ หนูแก้ว, (2560). “ผลของโปรแกรมการระลึกความหลังต่อความมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุโรคเรื้อรังที่พักรักษาตัวในโรงพยาบาล”. **วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์**. ปีที่ 37 ฉบับที่ 2. หน้า 106-117.
- สุนันทา หิมทอง, วันธนี วิรุฬห์พานิช และ พิสมัย วัฒนสิทธิ์. (2560). การสำรวจพฤติกรรมก้าวร้าวและการจัดการพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กปฐมวัย โดยผู้ดูแลของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”. **วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์**. ปีที่ 37 ฉบับที่ 3. หน้า 14-24.
- สุดศิริ หิรัญขุนหะ และคณะ. (2564). “สมรรถนะการเรียนรู้ตลอดชีวิตของนักศึกษาพยาบาล ปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคต่อการพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ตลอดชีวิต”. **วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์**. ปีที่ 41 ฉบับที่ 4. หน้า 38-49.
- อรอุมา คงแก้ว, ขนิษฐา นาคะ และ จารุวรรณ กฤตย์ประชา, (2563). “การรับรู้การเจ็บป่วย และพฤติกรรมป้องกันการกลับเป็นซ้ำ ในผู้สูงอายุโรคหลอดเลือดสมอง”. **วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์**. ปีที่ 40 ฉบับที่ 1. หน้า 115-128.